

Si és un bon canvi per a tu, és un bon canvi per a mi

Enmig d'un camp molt gran però on no creïxia mai res per menjar, hi havia una casa molt petita on no tenien mai res per cuinar. A la casa hi vivien una àvia i un avi molt pobres, que no tenien res de res. L'única cosa que tenien era l'única cosa que no necessitaven: un cavall.

Així que un dia l'àvia va dir:

-Escolta, avi, i si te'n vas al mercat i canvies el cavall per alguna cosa que ens convingui més?

-I com sabré per quina cosa he de canviar el cavall?

I l'àvia li va contestar:

-"Si és un bon canvi per a tu, és un bon canvi per a mi".

Així que l'avi va agafar el cavall i tot xino-xano van anar marxant cap al mercat. Fins que van sentir una vaca.

Pel camí, davant seu, un pagès duia al mercat una vaca ben grossa, de les que fan tanta llet. I l'avi va pensar: "Ja sé que el cavall és més gros i més car que una vaca, però amb la vaca tindriem llet cada dia per fer bons formatges. Mmm!"

Així que va dir a l'amo de la vaca:

-Ja sé que el cavall és més gros i més car que una vaca, però te'l canviaré de gust: si és un bon canvi per a tu, és un bon canvi per a mi.

Al pagès li va semblar perfecte. Li va donar la vaca i es va endur el cavall de l'avi.

"I si no he fet un bon canvi?", va pensar l'avi. I va decidir continuar anant cap al mercat, per veure si trobava alguna cosa millor, i va ser llavors que va sentir una ovella.

I l'avi va pensar: "Ja sé que la vaca és més grossa i més cara que una ovella. Però de la llet d'ovella també en surten bons formatges. I, a més, ens pot donar llana cada hivern. Així que si canvio la vaca per una ovella, encara hi sortiré guanyant."

Al cap d'un moment ja havia canviat la vaca per l'ovella, i encara li estava tocant la llana per veure com era de gruixuda i d'esponjosa, que va sentir que s'acostava un so que feia més o menys així:

-Quac, quac!

I ho va endevinar de seguida: era una oca. I va pensar: "Les oques no donen llet ni llana. Però amb les seves plomes, suaus i delicades, podríem fer-nos un coixí i un nòrdic ben lleuger, perquè ens abrigués molt a les nits fredes d'hivern... A la meva dona li encantaria tenir una oca."

I sense pensar-s'ho ni un segon més, l'avi va proposar a l'ocater que li canviés l'ovella per l'oca.

L'ocater li va dir que sí i van fer el canvi. Però com que l'avi no estava del tot segur d'haver fet un

bon tracte, va continuar anant cap al mercat amb aquella oca, fins que, quan estava a punt d'arribar-hi, va sentir un cocorococ que el va fer dubtar altra vegada.

"Una gallina és gairebé el mateix que una oca, perquè també té plomes i bona carn, i se'n fa un bon caldo, però és que, a més, una gallina ens pondria ous cada dia, i tenint en compte que molts dies no tenim res per menjar, una gallina ens convé molt més que una oca."

I dit i fet, va canviar l'oca per la gallina, més content que una guitarra. Però l'avi, com que ja era a les portes del mercat, va decidir fer-hi una volta per passejar entre les parades i sentir-ne les olors. I quina olor que va sentir!

-D'on ve aquesta olor tan bona de pomes? -va demanar l'avi.

I un fraire li va contestar:

-D'aquest sac de pomes podrides que guardem per donar als porcs.

-Un sac de pomes podrides! La meva dona diu que les pomes podrides porten bona sort! Te'l canvio per aquesta gallina.

-Ha, ha, ha, ha, ha! Vols canviar una gallina per un sac de pomes podrides? La teva dona no farà pas salts de contenta, no. El que et farà són crits!

-És que no he pas sortit de casa per canviar una gallina sinó per canviar un cavall.

Llavors un senyor molt gras i molt ric li va dir:

-Si la teva dona no et renya et donaré un sac ple de monedes.

L'avi va acceptar la proposta i tota la comitiva el va seguir fins a casa, on l'àvia ja l'estava esperant.

-Ja tenia ganes que tornessis per saber què t'han donat a canvi del cavall.

L'avi li va explicar que l'havia canviat per una vaca, i l'àvia es va posar molt contenta, perquè així tindrien formatge. Però llavors l'avi li va dir que després havia canviat la vaca per una ovella. I l'àvia va dir:

-Que bé! Així, a més de formatge, tindrem llana!

Però que més tard havia canviat l'ovella per una oca per tenir plomes i després l'havia canviat per una gallina ponedora per tenir ous. I a la fi l'havia canviat per un sac de pomes podrides.

I l'àvia li va dir:

-Has fet el millor canvi de tots: aquest any el pomer no ha fet ni tan sols la poma que va fer l'any passat. Però ara arribes amb un sac ple de pomes podrides, i això vol dir que aquest any les coses ens aniran molt bé!

I el va omplir de petons. I després, és clar, tal com havia promès, l'home ric i gras del mercat els va omplir de monedes. Tantes monedes, que l'avi i l'àvia van poder comprar-se una gallina, una oca, una ovella, una vaca... i el seu antic cavall.

Guió: Jaume Esquiús

- Amb el
suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta **5480**](#) |
- - [Idiomes](#)
    - [Català](#)
    - [Castellano](#)
    - [English](#)